

Sakarja

Inledning

Sakarja är den elfte av de tolv mindre profeterna. Namnet Sakarja betyder "Herren kommer ihåg". En alternativ översättning är "Herrens gryning", vilket är passande med tanke på bokens tema om den kommande Messias och hur rättfärdighetens sol ska gå upp över världen, se Mal 4:2. Sakarja skriver i första hand till återvändarna från exilen men även något till dem som är kvar i Babylon. Han var verksam på 500-talet f.Kr. Flera av hans profetior är daterade till kung Darejavesch andra och fjärde regeringsår som var 520 respektive 518 f.Kr. Han tillhörde prästerna, hans farfar var prästen Iddo som omnämns i Esra 5:1 och Neh 12:4.

Centralt i Sakarjas budskap är löftet om en kommande Messias. Några exempel är:

- Messias som rider in i Jerusalem på en åsna, se Sak 9:9; Matt 21:1-11.
- Återupprättandet av Davids kungarike, se Sak 9:10; 14:8-9.
- Återsamlandet från nationerna till Israel.
- Han ska sätta sina fötter på Olivberget, se Sak 14:4.
- Utgivandet av den helige Ande, se Sak 12:10.
- Den slutliga domen.
- Alla folk ska fira lövhyddohögtiden i Jerusalem, se Sak 14:16.

- Judarna ska se vem de har genomborrat, se Sak 12:10.

Struktur:

Boken kan delas i tre delar:

1. Uppdraget att återuppbygga templet, kap 1-6
2. Svar till fyra frågor från delegationen från Babylon, kap 7-8
3. Visioner för framtiden och tidens slut, kap 9-14

I kapitel 9 till 11 beskrivs hur Juda och Efraim ska återupprättas och hur de nationer som kommer emot Israel ska förgöras. Kapitel 12 till 14 beskriver den turbulens som kommer att drabba Jerusalem i den yttersta tiden.

Man kan också se på Sakarja som åtta visioner, fyra budskap och två refränger. Gud vill genom Sakarja påminna folket om att de inte är bortglömda eller övergivna. I mitten av boken, Sak 7:8-14, förklaras orsaken till den tidigare fångenskapen och exilen, det är en av de tydligaste beskrivningarna om detta i hela Bibeln. På samma sätt beskrivs sedan orsakerna till deras befrielse.

Skrivet: Omkring 518 f.Kr.

Berör tidsperioden: 520-518 f.Kr., men innehåller även profetior om Messias och framtiden.

Författare: Sakarja

Relaterade böcker: Haggai och Esra

Citeras: Citeras 41 ggr i NT.

Uppdraget att återuppbygga templet

Vänd tillbaka till Herren

¹ I 8:e månaden [*cheshvan* – okt/nov] av kung Darejavesch 2:a regeringsår [år 520 f.Kr., han var persisk kung 522-486 f.Kr.] kom Herrens (*Jahvehs*) ord till profeten Sakarja [*hebr. Zecharja* – betyder: *Gud kommer ihåg*], son till Berechjah [betyder: *Herren välsignar*], son till Iddo [betyder: *Hans vittne*].

[*Sakarjas farfar Iddo hade återvänt från Babylon 16 år tidigare (538 f.Kr.) under Serubbabels ledning, se Neh 12:1, 4. Sakarja var från en prästfamilj, se Neh 12:12, 16. Hans tjänst börjar en månad innan Haggai får sin sista vision, se Hag 2:10, 20. Händelserna i Sak 1-6 sker samtidigt som händelserna i Esra 4:24-6:13*]

Han [Sakarja] sa:

² Herren (*Jahveh*) har varit mycket vred på dina fäder (*förfäder*), mycket vred. [*Israeliternas synd hade lett till hur templet i Jerusalem förstörts och exilen till Babylon.*]

³ Säg därför till dem [*det israeliska folket i Jerusalem*]: Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*): Återvänd (*kom tillbaka, omvänd er*) till mig, förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), och jag ska komma tillbaka till er, säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*).

⁴ Var inte som era fäder till vilka de tidigare profeterna ropade och sa: Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*): "Kom tillbaka nu från era onda vägar och från era

onda gärningar.” Men de lyssnade inte och gav inte akt på mig, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*).

⁵ Era fäder (*förfäder*),

var är de?

Och profeterna,

lever de för evigt?

⁶ Men mitt ord och mina förordningar (*ordagrant "saker inristat"*), som jag har befallt mina tjänare profeterna,

har de inte hunnit ikapp era fäder?

Då ångrade de sig och sa:

Så som han beslutat har Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) också handlat med oss

i enlighet med våra vägar (*som vikit av från Herren*) och våra gärningar (*som inte varit goda*).

Åtta syner (1:7-6:8)

Syn 1 – De fyra hästarna

⁷ På den 24:e dagen i den 11:e månaden som är månaden shvat [*den 15 februari 519 f.Kr.*], i kung Darejavesch 2:a regeringsår [*520-519 f.Kr.*], kom Herrens (*Jahvehs*) ord till profeten Sakarja, son till Berechjah, son till Iddo. [*Tre månader efter det profetiska tilltalet, se vers 1.*] Han [*Sakarja*] sa:

⁸ På natten såg jag, och se (*hebr. vehinneh*)! [*Perspektivbyte, vi får se med Sakarjas ögon:*] En man red på en röd häst och stod bland myrträden som fanns i ravinen. Bakom honom

var röda, brunaktiga (*vinrankans skiftande grönbruna färg*) och vita hästar.

[I kapitel 6 ser Sakarja fyra vagnar som dras av röda, svarta, vita och spräckliga hästar. I Uppenbarelsboken ser Johannes en vit, eldröd, svart och grönaktig häst, se Upp 6:1-8. Ordet för vinranka används här för att beskriva den brunaktiga hästens kulör. Vinrankan är först ljusgrön när den skjuter skott och mörknar sedan, för att till sist bli brunaktig. Denna brunaktiga häst motsvarar den spräckliga hästen i Sak 6:2 och den grönaktiga i Upp 6:8.]

⁹ Då frågade jag: "Vad är detta, min Herre (Adon)?" Ängeln (*budbäraren*) som talade med mig sa till mig: "Jag ska visa dig vad detta är."

¹⁰ Mannen som stod bland myrträderna svarade och sa: "Dessa är de som Herren (*Jahveh*) har sänt till att vandra omkring på [*patrullera/inspektera hela*] jorden (*världen*)."

¹¹ De svarade Herrens (*Jahvehs*) ängel (*budbärare*) som stod bland myrträderna och sa: "Vi har vandrat fram och tillbaka (*runtomkring*) jorden (*världen*). Och se (*hebr. vehinne*) [*perspektivbyte, vi får se från änglarnas ögon*]: Hela jorden (*världen*) sitter stilla och vilar."

¹² Sedan svarade Herrens (*Jahvehs*) ängel (*budbärare*) och sa: "Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), hur länge ska du dröja med att visa barmhärtighet (*medkännande nåd*) mot

Jerusalem och Juda städer, på vilka du har varit vred i 70 år?"

¹³ Herren (*Jahveh*) svarade ängeln (*budbäraren*) som talade med mig med vänliga och tröstande ord.

¹⁴ Sedan sa ängeln (*budbäraren*) som talade med mig: "Ropa ut och säg: Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*): Jag nitälskar för Jerusalem, ja, min nitälskan är stor för Sion [*tempelberget i Jerusalem*].

¹⁵ Och jag är rasande på de arroganta (*bokstavligt 'lätta'*) hednafolken. Jag var lite vred på dem men deras arrogans har blivit deras egen olycka.

¹⁶ Därför säger Herren (*Jahveh*): Jag ska återvända till Jerusalem med nåd och barmhärtighet (*hebr. rachamim*). Mitt hus ska byggas upp i henne (*i Jerusalem*), förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), och en linje (*en mätlinje som en lantmätare drar upp*) ska sträckas ut över Jerusalem.

¹⁷ Ropa ut igen och säg: Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*): Mina städer ska åter överflöda med välstånd och Herren (*Jahveh*) ska åter trösta Sion [*tempelberget i Jerusalem*] och ska åter utvälja Jerusalem."

Syn 2 - Fyra horn

¹⁸ Jag [*Sakarja*] lyfte upp mina ögon och såg. Och se (*hebr. vehinne*) [*perspektivbyte, vi får se från Sakarjas ögon*]: Där var fyra horn.

¹⁹ Då frågade jag ängeln (*budbäraren*) som talade med mig: "Vad är detta?" Han sa till mig: "Dessa är hornen [*mäktiga krafter, stormakter*] som har förskingrat Juda, Israel och Jerusalem."

²⁰ Herren (*Jahveh*) visade mig fyra hantverkare.

[Detta är ett generellt ord för hantverkare som arbetar med material som trä och metall. Skulptörer som formar konstverk och graverar text beskrivs med detta ord. Eftersom det i detta sammanhang handlar om horn, se vers 21, som ofta var gjutna, var dessa hantverkare skickliga på att arbeta med metaller. Se även 2 Mos 28:11; 5 Mos 27:15; Hos 13:2; Esra 3:7.]

²¹ Sedan sa jag: "Vad har dessa kommit för att göra?" Han [*ängeln*] talade och sa: "Dessa, hornen som förskingrade Juda så att ingen människa kan lyfta upp sitt huvud, dessa har de [*fyra hantverkarna som Gud rest upp*] kommit för att förskräcka, för att kasta ner hednafolkens horn, de som har lyft sina horn mot Juda land för att förskingra det."

[Horn symboliserar makt och i denna vers står hornen för olika länders militärmakter som genom åren har kommit upp mot Juda och förskingrat.]

2

Syn 3 - Mannen med mätsnöret

¹ Och jag lyfte upp mina ögon och såg. Och se, där var en man med ett mätsnöre i sin hand. [*Sak 1:8; Hes 40:3*]

² Då frågade jag: "Vart går du?"

Och han svarade mig: "Till att mäta Jerusalem för att se dess bredd och vad dess längd är." [*Upp 11:1*]

³ Och se, ängeln (*budbäraren*) som talade med mig gick framåt och en annan ängel (*budbärare*) gick ut för att möta honom,

⁴ och sa till honom: "Spring [*det är ett brådskande ärende*] och tala till denna unga man och säg: Jerusalem ska bli bebott utan murar för skarorna av män och boskap därinne (*är så stora att de inte rymms inom murarna*),

⁵ för jag", förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*), "ska bli för henne som en mur av eld runtomkring och jag ska vara härligheten i hennes mitt." [*Jes 60:19; Upp 21:23*]

⁶ Ve! Ve! Fly från landet i norr [*Babylon, men även symboliskt för allt vad det står för*], säger Herren (*Jahveh*), för jag har strött ut dig över gränserna som himlens fyra vindar, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*).

⁷ Ve! Fly, Sion [*Jerusalem*], du som bor med Babels döttrar.

⁸ För så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) som har sänt mig, efter sin härlighet (*tyngd*), till länderna som plundrat dig: "Den som rör vid dig, rör vid min ögonsten (*bokstavligt "petar i min pupill", sticker sitt finger mitt i mitt öga*)."

⁹ För se, jag ska skaka min hand över dem och de ska bli ett byte för dem som (*tidigare*) tjänade dem, och ni ska veta att Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har sänt mig.

¹⁰ Sjung och fröjda dig, dotter Sion [*tempelberget i Jerusalem*], för jag kommer och jag ska bo i din mitt, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*).

¹¹ Och många länder ska ansluta sig till Herren (*Jahveh*), och ska bli mitt folk, och jag ska bo i din mitt, och du ska veta att Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har sänt mig till dig.

¹² Och Herren (*Jahveh*) ska ärva Juda som sin del i det heliga landet och utvälja Jerusalem ännu en gång.

¹³ Var tyst (*stilla*) allt kött [*Hab 2:20*] inför Herrens (*Jahvehs*) ansikte, för Han har rest sig från sin heliga boning [*himlarna, se 5 Mos 26:15; 2 Krön 30:27; Jes 63:15*].

3

Syn 4 - Prästerskapet renas och får nya kläder

¹ Herren visade mig [*Sakarja i en syn*] sedan översteprästen Josua där han stod framför Herrens ängel (*budbärare*). På hans högra sida stod Satan (*anklagaren*), redo att anklaga honom. [*Översteprästen Josua representerar det syndiga folket i Jerusalem.*]

² Men Herren sa till Satan: "Herren ska tillrättavisa (*överbevisa och döma*) dig, du Satan! Herren som har utvalt Jerusalem ska

tillrättavisa dig, du Satan! Är inte denne man *[översteprästen Josua]* en brand ryckt ur elden?" *[En bild på hur Gud har räddat Israel från den babyloniska fångenskapens eld.]*

³ Josua var klädd i smutsiga kläder *[bokstavligen "stinkande kläder indränkta i dynga"]* där han stod inför ängeln *(budbäraren)*.

⁴ Ängeln sa till dem *[de änglar]* som stod runtomkring: "Ta av honom hans smutsiga kläder." Sedan sa han till Josua: "Jag har fritt förlåtit dig din synd och ska klä dig i festkläder."

⁵ Då sa jag *[Sakarja]*: "Sätt en ren turban på hans huvud." Så de satte en ren turban på hans huvud och klädde honom, under tiden stod Herrens *(Jahvehs)* ängel *(budbärare)* bredvid honom. *[En turban eller mitra, symboliserar att prästen kunde föra folkets talan inför Gud i bön. På turbanens framsida stod texten "Helgad åt Herren", se 2 Mos 28:36.]*

⁶ Herrens *(Jahvehs)* ängel *(budbärare)* försäkrade Josua och sa:

⁷ "Så säger Härskarornas Herre *(Jahveh Sebaot)*: 'Om du vandrar på mina vägar *[är helt överlåten till mig]* och håller mina bud *[troget utför de prästerliga uppgifterna]*, då ska du få leda mitt hus och vakta mina tempelgårdar. Jag ska tillåta dig att komma och gå fritt bland dem *[de änglar]* som tjänar mig här.

[Detta löfte ger prästen nu tillträde till Guds tronrum. I det ursprungliga förbundet fick

översteprästen bara komma in i det allra heligaste en gång per år, löftet nu är fritt inträde och direkt kommunikation med Gud på samma sätt som änglarna! Detta är en profetia om det som gäller när Jesus har uppstått från döden och därmed gjort det möjligt för dem som tar emot honom att få tillträde direkt till Gud. Förlåten brast i templet när Jesus gav upp andan och enligt 2 Pet 2:5 är vi ett heligt prästerskap när vi blir frälsta.]

⁸ Hör nu, Josua, översteprästen och dina följeslagare som sitter inför dig, för de är män som är ett tecken, för se, jag ska föra fram min tjänare, Rotskottet (*en bild på Messias som ska komma*).

⁹ För se, stenen som jag har lagt inför Josua, är en sten med sju facetter. På den ska jag gravera in en inskription', förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), 'att jag ska ta bort detta lands missgärning på en enda dag.

¹⁰ På den dagen, förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), ska varje man bjuda in sin granne att sitta under sin vinstock och under fikonsträdet.' "

4

Syn 5 - Menoran

¹ Sedan återvände ängeln (*budbäraren*) som talade med mig och väckte mig som man väcker någon som sover.

² Han frågade mig: "Vad ser du?"

Jag svarade: "Jag har sett, och se (*hebr. vehinneh*)! [*Perspektivbyte, vi får se med Sakarjas ögon:*] En menora (*sjuarmad kandelaber; ljusstake*) helt i guld med en skål ovanpå, och dess sju lampor därpå, där är sju rör, sju till lamporna som är överst,

³ och två olivträd över skålen, ett på högra sidan och ett på vänstra sidan."

⁴ Jag svarade och sa till ängeln (*budbäraren*) som talade med mig: "Vad är detta min herre?"

⁵ Då svarade ängeln (*budbäraren*) som talade med mig och sa till mig: "Vet du inte vad detta är?"

Jag svarade: "Nej, min herre."

⁶ Då svarade han och talade till mig och sa: "Detta är Herrens (*Jahvehs*) ord till Serubbabel (*hebr. Zerobabel*) [*som betyder: en som är utspridd/sådd i Babylon, se även Esra 2:2; Hag 1:1*]: Inte med makt, inte med styrka, men med min Ande, säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*).

⁷ Vem är du stora (*mäktiga*) berg framför Serubbabel? Du ska bli plan mark. Och han ska föra fram huvudstenen (*den översta stenen, slutstenen, den sista stenen som fullbordar bygget*) med rop av nåd, nåd till den." [*Här står ordet chen två gånger som betyder nåd, oförtjänt kärlek, att ordet upprepas är en förstärkning av typen verklig nåd.*]

⁸ Ännu en gång kom Herrens (*Jahvehs*) ord till mig och han sa:

⁹ "Serubbabels hand har lagt grundstenen till detta hus [*templet, se Esra 3:7-13*]. Hans hand ska också fullborda det. [*Esra 6:13-18*] Så ska ni veta att Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har sänt mig till er.

¹⁰ För vem förringar (*föraktar*) den lilla begynnelsens dag? [*Folket ska inte förakta en ringa begynnelse.*] Dessa sju, som är Herrens (*Jahvehs*) ögon som går hit och dit runtomkring över hela jorden, ska glädja sig när de ser lodsnöret i Serubbabels hand."

¹¹ Då svarade jag och frågade honom: "Vad är dessa två olivträd, till höger och till vänster om menoran (*kandelabern*)?"

¹² Igen frågade jag honom: "Vad är dessa två olivgrenar bredvid de två guldrören som tömmer ut den gyllene oljan på dem?"

¹³ Han sa till mig: "Vet du inte vad detta är?" Jag sa: "Nej, min herre."

¹⁴ Då sa han: "Detta är de två smorda, som står hos hela jordens Herre (*Adon*)."

[*Detta kan syfta på de två vittnena som omnämns i Uppenbarelseboken, se Upp 11:1-14.*]

5

Syn 6 – Den flygande bokrullen

¹ Åter lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, en flygande bokrulle (*hebr. megillah*)!

² Han [*ängeln*] frågade mig: "Vad ser du?"

Jag svarade: "Jag ser en flygande bokrulle. Den är 20 alnar [9 meter] lång och 10 alnar [4,5 meter] bred."

[Längdmåttet en aln motsvarade ungefär 45 cm. Måttet härstammar från längden på en mans underarm (avståndet mellan armbågen och långfingret). Längden på en bokrulle var normalt 6-10 meter och den bestod av djurhudar som sammanfogats. Bredden varierar mellan 23 och 28 cm. Den stora Jesajarullen (som hittades i Qumran vid Döda havet 1947) är 7,3 meter lång och 27 cm bred med 54 kolumner. Bredden på rullen i denna syn är ovanlig! Just måttet 20 x 10 alnar återfinns i beskrivningen av portalen på framsidan på Salomos tempel, se 1 Kung 6:3. Kanske täckte skriftrullen hela ingången? Det var ovanligt att rulla ut hela texten, när man läste rullade man samtidigt på båda sidor och hade bara två kolumner synliga i taget. Beroende på om rullen i synen ses vertikalt eller horisontellt, kan det vara en öppen rulle för läsning, eller helt utrullad rulle som är väldigt bred.]

³ Då sa han till mig: "Detta är förbannelsen som går fram över hela landets ansikte (*markyta*), för att alla som har stulit ska bli bortsvepta på en sida i enlighet med det (*ordet i bokrullen*) och alla som svär ska bli bortsvepta på den andra sidan i enlighet med det (*ordet i bokrullen*).

⁴ Jag får det att gå fram, förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Se-*

baot), och jag ska gå in i tjuvarnas hus och i deras hus som svär falskt med mitt namn, och det (*ordet i bokrullen*) ska vara där i husets mitt och ska äta upp (*fullständigt förtära*) det med dess timmer och dess stenar.”

Syn 7 – Kvinnan i mätmåttet

⁵ Då kom ängeln (*budbäraren*) som talade med mig fram och sa till mig: ”Lyft nu upp dina ögon och se vad som kommer fram (*visar sig*).”

⁶ Jag frågade: ”Vad är detta?”

Han svarade: ”Detta är efa-måttet [*största mätmåttet för säd, motsvarar 22-36 liter; någon form av korg med förbannelse, se vers 3*] som kommer fram.” Han sa vidare: ”Detta är deras ögon i hela landet.”

⁷ Och se, en rund blybit lyftes bort och det sitter en kvinna mitt i efa-måttet.

⁸ Sedan sa han: ”Detta är ondskan!” Och han kastade ner henne mitt i efa-måttet och han kastade blyvikten över dess mun (*öppningen på måttet*).

⁹ Sedan lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, det kom fram två kvinnor och vinden var i deras vingar, för de hade vingar som storkens vingar, och de lyfte upp efa-måttet mellan jorden och himlen.

¹⁰ Då sa jag till ängeln (*budbäraren*) som talade med mig: ”Vart bär de efa-måttet?”

¹¹ Han svarade mig: ”Till att bygga hennes hus i Shinars land [*Babylon*] och när det är färdigt ska hon bo där på sin egen plats.”

6

Syn 8 - Fyra vagnar med hästar

[Detta är den åttonde synen, den har likheter med den första som också har hästar i olika färger. I den första synen är det fyra hästar med var sin ryttare. Här är det vagnar som troligtvis dras av två hästar vardera. Bergen av brons fungerar som symboler på pelarna till ingången på Herrens tempel, se 1 Kung 7:15-22.]

¹ Igen lyfte jag upp mina ögon och såg, och se, jag såg fyra vagnar *[hästekipage som representerar riken och härskare]* komma fram mellan två berg, berg av brons.

[Bergen, och dalgången mellan dem, kan syfta på någon av dalarna kring Jerusalem och i så fall troligast Kidrondalen mellan berget Moria och Olivberget. Den dalen kallas också Jehoshafats dal (som betyder just "Gud ska döma"), se Joel 3:1-2 och refererar till just den plats där Gud en dag ska döma folk och nationer. Lite längre fram i Sakarja beskrivs hur Messias ska stå på Olivberget med sina fötter och berget ska klyvas till en väldig dal, se Sak 14:4-5.]

² Den första vagnen hade röda hästar, den andra vagnen hade svarta hästar,

³ den tredje vagnen hade vita hästar och den fjärde vagnen spräckliga (*fläckiga, flerfärgade*, se även 1 Mos 31:10) hästar - alla starka.

[I den första synen såg Sakarja två röda hästar, en brun och en vit. Här är de fyra färgerna, röd, svart, vit och spräcklig. Den spräckliga färgen motsvarar vinrankans skiftande grön-bruna färg, se Sak 1:8. Se även Upp 6:2-5.]

⁴ Då svarade jag och sa till ängeln (*budbäraren*) som talade med mig: "Vad är detta min herre?"

⁵ Ängeln svarade och sa till mig: "Dessa vagnar går vidare till himlens fyra vindar efter att ha presenterat sig själva inför hela jordens Herre (*Adon*).

⁶ Därifrån fortsätter de svarta hästarna till de norra länderna, och de vita följer efter dem, och de röda hästarna drar ut till de södra länderna."

⁷ Men de spräckliga gick framåt. De begärde att få gå hit och dit runtomkring på jorden, och han sa: "Gå, vandra hit och dit runtomkring jorden." Så de gick hit och dit runtomkring jorden.

⁸ Sedan ropade han på mig och talade till mig och sa: "Se, de som har gått mot landet i norr har gett vila till (*har gjort lätt*) min Ande i det norra landet."

Kröning av Josua

⁹ Herrens (*Jahvehs*) ord kom till mig. Han sa:

¹⁰ Ta från de landsflyktiga, från Cheldaj, från Tobia (*hebr. Tovijaho*) och från Jedaja som har kommit från Babylon, och gå samma dag [*det var brådsakande*], gå till Josias (*hebr. Joshijahos*) hus, son till Sefanja.

[Cheldajs prästsläkt tjänade i templet under den tolfte månaden, se 1 Krön 27:15, hans namn betyder "robust". I vers 14 finns det snarlika namnet chelem vilket betyder "dröm". Tobia (hebr. Tovijaho) betyder "Guds godhet", se Esra 2:60; Neh 7:62. Jedajas släkt tjänade i templet under den andra månaden, se 1 Krön 9:10; 24:7. Hans namn betyder "Gud vet". Den grekiska översättningen Septuaginta förklarar namnens betydelse och lägger betoning på den symboliska innebörden i deras namn: stabilitet, Guds godhet och att Gud vet.]

¹¹ Ta silver och guld och gör kronor och sätt en på Josuas huvud, son till Jehotsadak, översteprästen. *[Messias ska bära många kronor, se Upp 19:12.]*

¹² Tala sedan till honom och säg: "Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*): Se, en man vars namn är Rotskottet ska skjuta upp från sin plats och bygga Herrens (*Jahvehs*) tempel. *[Jes 53:2]*

¹³ Han ska bygga Herrens (*Jahvehs*) tempel och han ska bära härligheten och ska sitta och regera på sin tron. *[Refererar till Serubbabel och slutligen till Messias.]* Där ska finnas en präst inför hans tron och en överenskommelse om frid (*shalom, all slags välgång*) ska finnas mellan dem båda.

¹⁴ Kronorna ska vara för Chelem *[refererar troligtvis till Cheldaj i vers 6]* och för Tobia (hebr. *Tovijaho*) och för Jedaja och för Chen, son till Sefanja, *[och förvaras]* som ett minnesmärke i

Herrens (*Jahvehs*) tempel.

¹⁵ De som är långt borta ska komma och bygga på Herrens (*Jahvehs*) tempel och ni ska veta att Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har sänt mig till er. Och det ska ske att ni verkligen ska höra och lyda Herren er Guds (*Jahveh Elohims*) röst.”

[Upprepningen av frasen, se vers 13, betonar att det är Messias verk.]

7

Fyra budskap (kap 7-8)

¹ I kung Darejaves 4:e regeringsår kom Herrens (*Jahvehs*) ord till Sakarja på den fjärde dagen i den 9:e månaden, som är kislev. *[7 december, 518 f.Kr.]*

² När *[staden]* Betel sände Sharetser och Regem-Melech tillsammans med sina män för att söka Herrens (*Jahvehs*) ansikte,

³ och för att tala med prästerna i Härskarornas Herres (*Jahveh Sebaots*) hus och med profeterna och säga: ”Ska jag gråta i den 5:e månaden *[av – juli/aug]* och avskilja mig, som jag har gjort alla dessa år?”

[Sharetser och Regem-Melech är ledarna i Babylon som skickar bud till Jerusalem med denna fråga angående bön och fasta med anledning av stadens tidigare belägring och templets förstörelse.]

Budskap 1 – tillrättavisning

⁴ Då kom Härskarornas Herres (*Jahveh Sebaots*) ord till mig och han sa:

⁵ "Tala till allt folket i landet och till prästerna och säg: 'När ni fastade och sörjde i den 5:e månaden [*av - juli/aug*] och i den 7:e månaden [*tishri - sept/okt*] under dessa sjuttio år [*åren i den Babyloniska fångenskapen*], gjorde ni det över huvud taget för mig?

⁶ Och när ni åt och drack, var det inte ni som åt och drack?' "

⁷ Ska ni inte lyssna till orden som Herren (*Jahveh*) har proklamerat (*förkunnat*) genom sina tidigare profeter när Jerusalem var bebott och hade välstånd och när städerna runt omkring henne och Negev och Låglandet [*hebr. Shefelah - låglandet mellan Medelhavskusten och Juda bergsbygd*] var bebott?

Budskap 2 - omvändelse

⁸ Och Herrens (*Jahvehs*) ord kom till Sakarja, han sa:

⁹ "Så har Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) talat, han säger: 'Döm sanna domar och visa nåd (*omsorgsfull kärlek*) och barmhärtighet (*oändlig nåd*), var och en mot sin broder.

¹⁰ Förtryck inte änkan, inte heller den faderlöse eller främlingen och inte heller den fattige. Låt ingen bland er i sitt hjärta tänka ut något ont mot sin broder.' [*2 Mos 22:21-24; 23:9; 3 Mos 19:33-34; 5 Mos 24:17-18*]

¹¹ Men de vägrade att vara uppmärksamma. Envist vände de skuldran till och stängde sina öron, så att de inget skulle höra.

¹² Ja, de gjorde sina hjärtan till hårda stenar, så att de inte skulle höra undervisningen och orden som Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) hade sänt ut med sin Ande genom de tidigare profeternas hand. Därför kom den stora vreden från Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*).

¹³ Och det hände att när han (*Gud*) kallade och de inte ville lyssna, så ska de kalla och jag ska inte höra (*på dem*), säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*).

¹⁴ Men jag ska förskingra dem med en virvelvind bland hednafolk (*nationer*) som de inte känt till." Därmed blev landet öde efter dem så att ingen passerade igenom eller återvände, för det sköna landet lades öde.

8

Budskap 3 – återuppbyggelse

¹ Härskarornas Herres (*Jahveh Sebaots*) ord kom till mig. [*En serie korta tilltal som ger hopp.*] Han sa:

² Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Jag känner nitälskan (*iver, hänfördhet*) över Sion med stor nitälskan [*samma starka känsla av kärlek och avund som en make känner då någon försöker förföra hans hustru*],

jag nitälskar för henne med stor vrede [*mot hennes fiender*].

³ Så säger Herren (*Jahveh*):

Jag ska återvända till Sion och bo mitt i Jerusalem,
och Jerusalem ska kallas:
"Sanningens stad", och
"Härskarornas Herres (*Jahveh Sebaots*) berg",
och
"Det heliga berget".

⁴ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Gamla män och kvinnor
ska igen sitta på torgen (*gatorna*) i Jerusalem,
var och en med sin käpp
på grund av sin höga ålder.

⁵ Stadens torg (*gator*) ska vara fulla av pojkar och flickor
som leker på torgen (*gatorna*).

⁶ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Även om något sådant [*att Israel ska bli återupprättat igen*]

skulle vara för underbart (*svårt, helt omöjligt*)
[*att förstå*]

för kvarlevan av detta folk,
skulle det då vara för underbart (*svårt, helt omöjligt*)

för mig [*att låta det ske*]?
förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas
Herre (*Jahveh Sebaot*).

⁷ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Jag ska rädda mitt folk från landet i öst (*där solen går upp*),

och från landet i väst (*där solen går ner*).

⁸ Jag ska föra dem hem,
och de ska bo i Jerusalem.

De ska vara mitt folk,
och jag ska vara deras Gud,
i sanning och rättfärdighet.

⁹ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Låt era händer bli starka,

ni som hör dessa ord talade av profeterna som
var där den dag då grunden till Härskarornas
Herres (*Jahveh Sebaots*) hus blev lagd så att
templet kunde återuppbyggas.

¹⁰ Innan dessa dagar fanns inga arbetstillfällen
(*något som gav lön*) varken för människor eller
djur; det fanns ingen ro (*frid, shalom*) från
motståndarna (*trätobröderna, de som ville ont*)
för dem som kom och gick, för jag hade låtit alla
människor vara emot sina grannar.

¹¹ Men nu vill jag inte längre vara mot kvarlevan
av detta folk såsom jag var i forna dagar,
förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas
Herre (*Jahveh Sebaot*).

¹² För som fridens säd
ska vinet ge sin frukt
och marken ska ge sin gröda
och himlarna ska ge sin dagg

och jag ska se till att kvarlevan av detta folk ärver allt detta.

¹³ Det ska ske att på samma sätt som ni var en förbannelse (*något man tog lätt på, gjorde spe av, föraktade*) bland nationerna, ni Juda hus och Israels hus, så ska ni bli en välsignelse (*något man beundrar, ser upp till*). Frukta inte, låt era händer bli starka.

¹⁴ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

På samma sätt som jag hade onda planer mot er när era fäder provocerade mig, säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) och jag inte ändrade mig,

¹⁵ så ska jag åter planera, men i dessa dagar att göra gott mot Jerusalem och mot Juda hus. Frukta inte.

¹⁶ Detta är vad ni ska göra:

Var och en ska tala sanning med sin granne.
Verkställ sanningens dom och frid i dina portar [*gator*].

¹⁷ Låt ingen av er tänka ut ont i sitt hjärta mot sin nästa

och älska inte falsk ed,
för allt sådant är vad jag hatar,
förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*).

[I en grekisk text som upptäcktes 2021 i en av grottorna i Nahal Hever vid Döda havet, står det

"gator" istället för "portar" i vers 16.]

Budskap 4 – glädje

18 Ordet från Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) kom till mig, han sa:

19 Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Fastan i 4:e månaden [*17 tamuz – då stadsmuren i Jerusalem föll, se Jer 39:2*]

och fastan i 5:e månaden [*9:e av – då templet förstördes, se Jer 52:12-14*]

och fastan i 7:e månaden [*9:e tishri – försoningsdagen, jom kippur*]

och fastan i 10:e månaden [*10:e tevet – då belägringen av Jerusalem startade, se Jer 52:4*]

ska för Juda hus bli [*vändas*] till

glädje, fröjd och en gladlynt tid,
älska därför sanningen och friden (*shalom*).

20 Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

Det ska hända att det ska komma människor och invånare från många städer,

21 och invånarna i en stad ska gå till en annan och säga: "Låt oss gå med hast och bönfalla inför Herrens (*Jahvehs*) ansikte och söka Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), jag ska också gå."

22 Många folk och mäktiga länder ska komma och söka Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) i Jerusalem och bönfalla inför Herrens (*Jahvehs*) ansikte.

²³ Så säger Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*):

I dessa dagar ska det ske att tio män från alla språk och folkslag (*nationer*) ska gripa efter mantelfliken på en judisk man och säga: Vi vill gå (*tillsammans*) med dig för vi har hört att Gud (*Elohim*) är med dig.

9

Israels återupprättelse (kap 9-14)

Kommande dom över Libanon och andra nationer

[Här beskrivs Alexander den stores härjningar i Syrien.]

¹ Ett budskap (*profetord, denna börda*), Herrens (*Jahvehs*) ord [*samma uttryck som i Sak 12:1*] om (*ordagrant: i*) Chadrachs land [*Chadrach betyder "omgärdad" (ett gammalt namn för området i västra Syrien) omgärdat av berg*],

och [*det gäller staden*] Damaskus dess [*budskapet/bördans*] viloplats [*som det gäller*].
eftersom allas öga [*singular*] – alla Israels stammar –
[*är riktat mot, vänt*] till Herren (*Jahveh*).

² Och även Chamat [*ett syriskt rike med en huvudstad med samma namn, norr om Damaskus*],
ska gränsa mot henne [*kommer dela samma öde*],
[*även*] Tyros och Sidon [*kuststäderna längs med en erövrades väg mot Egypten, se Jes 23:1-18*],

för hon är [*trodde själv sig vara*] mycket vis [*se vers 3*].

³ Tyros byggde sig ett starkt fäste (*befästning för försvar*);

hon samlade ihop silver som stoftet
och fint guld som smutsen på gatorna.

[Staden blev omätligt rik – som stoft (allt löst material som jord, sand, grus) och ytskiktet (smutsen, dyn) på gatorna, se även Job 27:16. Jesaja och Hesekiel profeterade mot den gamla staden som låg på fastlandet (Hes 27:1-36). Dessa profetior uppfylldes av Nebukadnessar. Sakarjas profetia är mot det nya Tyros byggd på en ö utanför kusten med dubbla murar.]

⁴ Se, Herren (*Adonai*) ska utarma henne
och han ska kasta hennes styrka (*mäktighet*) i
havet,
och hon ska bli uppslukad av elden.

⁵ [*Kuststäderna bävar för erövrvaren som avancerar söderut mot Egypten.*]

Ashkelon ser det och fruktar,

även Gaza ska bli öm av smärta

och Ekrons hopp (*förväntningar*) [*att undkomma*] ska komma på skam,

Gaza ska mista sin kung

och Ashkelon ska inte längre bli bebodd.

⁶ En bastard [*5 Mos 23:2 – en kung född utomlands; ett blandfolk*] ska bo i Ashkelon

och jag ska hugga av filistéens stolthet.

⁷ Jag ska ta bort hans blod, ut ur hans mun,

och hans avskyvärda ting från mellan hans
tänder,
och även han ska bli en kvarleva för vår Gud
(*Elohim*)

och han ska bli som en ledare i Juda
och Ekron som en jevusit.

⁸ Och jag ska slå läger vid mitt hus [*tempel*] mot
armén (*som en vakt*),

så att ingen återvänder eller passerar [*Alexan-
der den store marscherade tillbaka med sin armé
från Egypten sedan han grundat Alexandria 332
f.Kr.*],

och ingen förtryckare ska längre passera genom
dem,

för nu har jag sett det med mina egna ögon.

Konungens ankomst

[*Följande profetia skrevs 487 f.Kr. Jesus fullbor-
dade den första delen när han red in i Jerusalem.*]

⁹ Gläd dig av hela din kraft (*hänge dig*),

du Sions dotter [*ni som bor i Jerusalem*]!

Ropa i glädje (*stäm in i segerjubel*),

Jerusalems dotter!

[*Titeln dotter förstärker bilden av Gud som en
kärleksfull far för sitt folk.*]

Se, din Konung kommer till dig!

Han är rättfärdig (*rättvis, rättmätig, lever upp
till en hög standard*) [*refererar både till hans
karaktär och till hur han regerar*],

han är frälsning (*en befriare som segrat*),

han kommer ödmjukt (*under enkla yttre förhållanden*),

ridande på en åsna, ja, ett åsneföl, på ett åsnestos föl.

[Enligt dåtidens sed red en kung som kom i ett fredligt uppdrag på en åsna, medan en krigarkung kom på en häst. Nu följer den andra delen av denna profetia som kommer att gå i uppfyllelse när Jesus kommer tillbaka för att regera här på jorden i tusenårsriket.]

¹⁰ Jag ska ta bort (*förgöra*) alla stridsfordon från Efraim [*den största av Israels norra stammar, syftar ofta på hela landet Israel*],

och stridshästar från Jerusalem,

och pilbågar (*stridsvapen*) ska utrotas (*helt försvinna*).

Sedan ska han tala frid (*fred, välsignelse, helhet på alla områden – hebr. shalom*) för hednafolken.

Hans välde ska sträcka sig från hav till hav [*Medelhavet till Döda havet*],

och från floden [*Eufrat*] till jordens ändar. [*Han ska regera över hela världen.*]

¹¹ För dig ska jag, genom förbundsblodet,

befria dina fångar från brunnen utan vatten.

¹² Återvänd till den starka fästningen, ni hopets fångar;

idag berättar jag att jag ska ge er dubbelt tillbaka.

¹³ Jag ska böja Juda som min båge

och fylla den med Efraim [*som en pil – redo att skjutas iväg*].

Jag ska egga dina söner, Sion [*Jerusalem*],
mot dina söner, Grekland (*Javan*),
jag ska svinga dig som en krigares svärd.

Herren ska bli synlig

¹⁴ Herren (*Jahveh*) ska bli synlig över dem
och hans pil ska gå fram som en ljungeld,
och Herren Gud (*Adonai Jahveh*) ska blåsa i
shofaren (*vädurshornet*)

och ska gå fram i virvelvindarna från söder.

¹⁵ Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) ska
försvara dem

och de ska sluka och de ska trampa ner
slungans stenar.

De ska dricka under stridslarm (*höga ljud*),
som av vin.

De ska bli fyllda som offerskålarna
som altarets horn.

¹⁶ Den dagen ska Herren (*Jahveh*) deras Gud
(*Elohim*) frälsa dem

som hans folks småboskap (*får och getter*).

De ska vara som ädelstenar i en krona
som gnistrar över hans land.

¹⁷ Så stor deras godhet och deras skönhet ska bli.
Grödan ska få ynglingarna att blomstra
och det nya vinet jungfrurna.

10

Gud bygger upp

¹ Be Herren (*Jahveh*) om regn i tiden för det sena regnet [*de sista vårregnen före skörden, som ger näring åt frukten*],

ja, Herren som skapar blixterna.
Han ska ge dem skurar av regn,
till var och en gräs på fältet.

² Avgudarna har talat fåfängt
och siarna har sett en lögn
och drömmarna talar falskt,
de tröstar fåfängligt.

Därför går de sin väg som får,
de är plågade eftersom där inte finns någon herde.

³ Min vrede har upptänts mot herdarna
och jag ska straffa baggarna,
för Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) har
kommit ihåg sin hjord, Juda hus,
och gjort dem till sina majestätiska hästar i striden.

⁴ Från dem ska hörnstenen komma,
från dem staven (*härskarstav eller tältplugg*),
från dem stridsbågen,
från dem alla ledare tillsammans.

⁵ De ska vara mäktiga män
som trampar ner i smutsen på gatan i striden,
och de ska strida därför att Herren (*Jahveh*) är
med dem,
och ryttarna (*motståndarna*) ska bli förvirrade.

⁶ Jag ska styrka Juda hus
och jag ska frälsa Josefs hus,

och jag ska föra dem tillbaka
för jag har medlidande med dem
och de ska bli som
om jag aldrig hade kastat ut dem,
för jag är Herren (*Jahveh*) deras Gud (*Elohim*)
och jag ska lyssna till dem.

⁷ Och de i Efraim ska bli som mäktiga män
och deras hjärtan ska fröjdas som av vin.
Deras barn ska se det och glädja sig,
deras hjärtan ska fröjda sig i Herren (*Jahveh*).

⁸ Jag ska vissla till (*ge en signal, locka på*) dem
och samla dem,
för jag har förlorat dem
och de ska förökas såsom de redan har
förökats.

⁹ Jag ska plantera ut dem bland folken
och de ska komma ihåg mig i fjärran länder,
och de ska leva med sina barn
och ska återvända.

¹⁰ Jag ska föra tillbaka också från Egyptens land
[i söder; från slaveri]
och samla dem från Assyrien *[i nordost; från
exil]*
och jag ska föra dem till Gileads land *[Israels
östra gräns, bortom Jordan]* och Libanon *[i norr;
vid Medelhavet]*,
och det ska inte vara tillräckligt *[med
utrymme]* för dem *[Jes 49:20; 54:3; Hos 1:10]*.

¹¹ Över havet ska bedrövelsen passera
och vågorna ska bli slagna i havet
och alla Nilens djup ska torka ut.
Assyriens stolthet ska brytas ner
och Egyptens härskarstav ska försvinna bort.

¹² Jag ska styrka dem i Herren (*Jahveh*)
och de ska vandra i mitt namn, förkunnar
(*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*).

11

*Kommande dom över Libanon och övriga
nationer*

¹ Öppna dina dörrar, Libanon,
så att min eld kan sluka dina cedrar.
² Klaga, ni cypressträd, för cedrarna har fallit,
eftersom de ärorika är förspilda.
Klaga, ni Basans ekar,
för den starka skogen har fallit.
³ Lyssna! Herdarnas klagan,
för att deras ära är förspild.
Lyssna! Rytandet av unga lejon,
för Jordans busksnår [*som är deras skydd och
gömslen*] är fördärvade.

Två herdar

⁴ Så säger Herren (*Jahveh*) min Gud (*Elohim*):
"Mata hjorden med slakten [*dömda att slaktas*],
⁵ vars köpare slog dem och höll sig själva utan
ansvar, och de sålde dem och sa: 'Välsignad är
Herren (*Jahveh*) för jag är rik.' Inte heller deras
egna herdar hade medlidande med dem.
⁶ Jag ska inte längre ha medlidande med landets
invånare", förkunnar (*säger, proklamerar*) Her-
ren (*Jahveh*), "utan jag ska ge männen, var och
en, i sin grannes hand och i sin kungs hand, och
de ska slå landet och ur deras hand ska jag inte
befria dem."

⁷ Så matade jag [*Sakarja*] hjorden med slakten [*dömda till slakt*], de fattigaste i hjorden [*som namnet antyder*]. Jag tog mig två stavar. En kallade jag Nåd (*Skönhet - Godhet*) och den andra kallade jag Enighet (*Harmoni*), och jag matade hjorden.

⁸ Jag högg av de tre herdarna på en månad, för min själ blev otålig på dem och deras själar avskydde mig.

⁹ Sedan sa jag: "Jag ska inte mata dig. Det som dör, låt det dö, och det som behöver huggas bort, låt det huggas bort, och låt dem som blir kvar äta varandras kött."

¹⁰ Jag tog min stav, Nåd (*Skönhet - Godhet*), och bröt den i två delar, så att jag kunde bryta det förbund jag hade ingått med alla folk.

¹¹ Det bröts den dagen, så att de olyckliga fåren som såg (*skyddade*) mig förstod att det var Herrens (*Jahvehs*) ord.

¹² Sedan sa jag till dem: "Om du tycker det är lämpligt, ge mig min lön, annars gör det inte." De vägde upp 30 silvermynt. [*Priset för en slav, se 2 Mos 21:32. Det var den summan Judas Iskariot fick betalt för att förråda Jesus, se Matt 26:15.*]

¹³ Och Herren (*Jahveh*) sa till mig: "Kasta det åt krukmakaren - den majestätiska summa [*sarkastiskt uttryck*] som de tyckte jag var värd!" Och jag tog de 30 silvermynten och kastade dem i skattkistan i Herrens (*Jahvehs*) hus.

¹⁴ Sedan bröt jag sönder min andra stav, Enighet (*Harmoni*), så att brödragemenskapen mellan

Juda och Israel blev bruten.

¹⁵ Herren (*Jahveh*) sa till mig: "Ta dig redskapen av en dåraktig herde,

¹⁶ för jag ska resa upp en herde i landet som inte ska tänka på dessa som är avhuggna, och inte heller ska söka upp de unga (*förskingrade* – *hebr. naar*) och inte hela det som är brutet. Inte heller ska han mata det som fortfarande finns kvar, utan han ska äta köttet och det feta och bryta sönder deras klövar i bitar."

¹⁷ Ve de värdelösa herdarna

som överger hjorden!

Svärdet ska vara på hans arm

och över hans högra öga.

Hans arm ska bli uttorkad (*förlamad*)

och hans högra öga ska bli fullständigt förmörkat (*mörkt mörkt* – *förblindat*).

12

Jerusalem befriat

¹ Ett budskap (*profetord, denna börda*), Herrens (*Jahvehs*) ord om (*ordagrant: i*) Israel. Så förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*), som spänner ut (*expanderar* – *hebr. natah*) himlarna (*universum*) och lägger jordens grund och formar människans ande i honom.

[Här antyds ett expanderande universum och flera dimensioner; se 2 Sam 22:10.]

² Se, jag ska göra Jerusalem till en berusningens bägare [*Ordet "berusningens bägare" finns bara här i hela GT och därför är dess betydelse inte helt klar men roten skvallrar om att det har med fruktansvärda skakningar att göra.*] för alla folk runtomkring, och över Juda ska det också falla och bli en belägring mot Jerusalem.

³ Det ska ske på den tiden att jag ska göra Jerusalem till en tung sten (*en börda, något omöjligt att flytta på*) för alla folk. Alla som försöker flytta den (*tynger ner sig själva med den*) ska bli allvarligt sårade, och alla jordens nationer ska samlas tillsammans mot den. [*Matt 21:44; Luk 20:18*]

⁴ På den dagen, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*), ska jag slå varje häst med förvirring och hans ryttare med dårskap, och jag ska öppna mina ögon över Juda hus och ska slå varje häst hos folket med blindhet.

⁵ Judas ledare ska säga i sina hjärtan: "Jerusalems invånare är min styrka, eftersom Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*) är deras Gud (*Elohim*)."

⁶ På den dagen ska jag göra Juda ledare som en gryta över elden i skogen (*som vållar skogsbrand*) och som en brinnande fackla bland kärvar, och de ska uppsluka alla folk runtomkring, vid sin högra och vid sin vänstra, och Jerusalem ska åter bli bebott på sin egen plats i Jerusalem.

⁷ Herren ska frälsa Juda tält först, för att härligheten hos Davids hus och härligheten hos

Jerusalems invånare inte ska överglänsa Juda.

⁸ På den dagen ska Herren (*Jahveh*) försvara Jerusalems invånare, och de som stapplar bland dem den dagen ska vara som David, och Davids hus ska bli som en gudalik varelse, som Herrens (*Jahvehs*) ängel (*budbärare*) framför dem.

⁹ Det ska ske på den dagen att jag i grund ska förgöra alla de nationer som kommit mot Jerusalem.

Sorg över den de genomborrat

¹⁰ Men över Davids hus och över Jerusalems invånare ska jag utgjuta nådens (*den oförtjänta nåden* – hebr. *chen*) och bönen Ande [*att vädja i bön om nåd*], så att de ser upp till mig [*alef-tav* – *den förste och den siste, alfa och omega*] som de har genomborrat. De ska sörja honom så som man sörjer ende sonen, och de ska gråta bittert över honom, så som man gråter över sin förstfödde.

¹¹ På den dagen ska det bli en stor sorg i Jerusalem som sorgen efter Hadad-Rimmon i Megiddos dal.

[Hadad-Rimmon är en sammanslagning av namnen på två kanaaneiska gudar. Hadad var stormguden (motsvarar Baal) och åskguden Rimmon. Det kan vara ett ortnamn, men troligare är att det syftar på en sorgfestival eller ritual kopplad till guden Hadad-Rimmon. När de förväntade regnen uteblev blev det en sorgeshögtid för att beveka gudarna att sända regn.]

¹² Landet ska sörja, varje familj för sig och Davids hushåll för sig och deras hustrur för sig, Natans hushåll för sig och deras hustrur för sig.

¹³ Familjerna i Levis hushåll för sig och deras hustrur för sig,

¹⁴ och alla övriga familjer för sig och deras hustrur för sig.

13

Rening från synd

¹ På den dagen ska ett källsprång öppnas för David hus och för Jerusalems invånare, till rening och till bestänkelse.

² Det ska ske på den dagen, förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), att jag ska hugga av namnen på avgudarna i (*de ska rensas ut ur*) landet, och de ska inte mer bli ihågkomna. Jag ska också göra så att profeterna och de orena andarna lämnar landet.

³ Och det ska ske att när någon ska profetera, då ska hans far och hans mor som födde honom, säga till honom: "Du ska inte leva, för du talar lögn i Herrens (*Jahvehs*) namn". Hans far och hans mor som födde honom ska genomborra honom när han profeterar.

⁴ Det ska ske på den dagen att varje [*så kallad*] profet ska bringas på skam, varenda en, genom sin syn när han profeterar, han ska inte heller bära någon hårig mantel för att bedra,

⁵ men han ska säga: "Jag är ingen profet, jag är en odlare av marken, för jag har blivit gjord till bonde från min ungdom."

⁶ Och man ska säga till honom: "Vad är dessa sår mellan dina händer?" Då ska han svara: "Det är de skador som jag fick i min väns hus."

Herden slagen – fåren spridda

⁷ Vakna, svärd, mot, min herde
och mot mannen som är nära mig,
förkunnar (*säger, proklamerar*) Härskarornas
Herre (*Jahveh Sebaot*),

slå herden

och fåren ska skingras

och jag ska vända min hand över de små.

⁸ Sedan ska det ske i landet, förkunnar (*säger, proklamerar*) Herren (*Jahveh*),

att två delar där bli avhuggna (*utrotas*) och
förgås,

men en tredjedel ska bli lämnad kvar där.

⁹ Och jag ska föra den tredje delen genom eld
och luttra dem som silver luttras
och jag ska pröva dem som guld provas.

De ska åkalla mitt namn

och jag ska svara dem.

Jag ska säga: "De är mitt folk",

och de ska säga: "Herren (*Jahveh*) är min Gud
(*Elohim*)."

14

Herrens dag kommer

¹ Se, en Herrens (*Jahvehs*) dag kommer, då det
förspilda (*ditt byte*) ska fördelas i din mitt.

² För jag ska samla alla länder till strid mot
Jerusalem. Staden ska bli intagen och husen

plundrade och kvinnorna skändade. Halva staden ska gå i fångenskap men återstoden av folket ska inte huggas bort (*skiljas*) från staden.

³ Sedan ska Herren (*Jahveh*) gå fram och strida mot dessa folkslag (*nationer*) som när han stred på stridens dag.

⁴ Hans fötter ska på den dagen stå på Olivberget, på Jerusalems ansikte österut, och Olivberget ska rämna mitt itu och bilda en mycket stor förkastning mot öster och väster, halva berget ska flyttas norrut och halva berget ska flyttas söderut.

⁵ Ni ska fly till bergsklyftorna, för bergsklyftorna ska nå ända till Atsel [*okänd plats öster om Jerusalem; betyder "reserverad"*]. Ja, ni ska fly som ni flydde för jordbävningen på kung Ussias, Juda kungs, tid [*som regerade 788-736 f.Kr.*], och Herren (*Jahveh*) min Gud (*Elohim*) ska komma och alla hans heliga med honom. [*Matt 25:31; 1 Thess 3:13; Jud 1:14; Upp 19:14*]

⁶ På den dagen ska det inte vara något ljus (*inte vara någon klar ljuskälla, utan som en dimma*), ljuskällorna på himlen ska stelna (*gå från flytande till fast form, minska i ljusstyrka*).

⁷ Det ska ske på en dag (*en speciell dag utan någon motsvarighet någonsin*), en dag som [*bara*] Herren känner till. Det blir inte fullt dagsljus, inte heller helt mörkt som på natten för på kvällen ska det fortfarande vara ljust.

⁸ På den dagen ska levande vatten strömma

ut från Jerusalem, ena hälften till det östra havet [*Döda havet*] och andra hälften till det västra havet [*Medelhavet*]. Det ska ske både på sommaren och på vintern. [*En flod av levande vatten med sin källa i Jerusalem som aldrig torkar ur är ett gudomligt löfte om välsignelse för en stad där vatten är en bristvara.*]

⁹ Och Herren (*Jahveh*) ska vara (*har blivit*) Konung över hela jorden [*Dan 2:44; Upp 11:15*]. På den dagen ska Herren (*Jahveh*) vara en [*5 Mos 6:4-5*] och hans namn ett.

[*Räkneordet en/ett (hebr. echad) har också betydelsen "enad, förenad" och används bl.a. om man och hustru som blir "ett kött", se 1 Mos 2:24.*]

¹⁰ Hela landet ska förvandlas (*vändas runt*) som Arava från Geva [*10 km nordost om Jerusalem*] till Rimmon [*drygt 5 mil*] söder om Jerusalem. Hon [*Jerusalem*] ska lyftas upp och bli bebodd på sin plats, från Benjamins port till platsen för den första porten, till Hörnporten, och från Chanannels torn ("*Guds-favör-torn*" – *hebr. migdal chananel*) [*Neh 3:1; 12:39; Jer 31:38*] till kungens vinpress.

¹¹ Man ska komma och bo där och aldrig någonsin ska där vara mer förintelse, utan Jerusalem ska bo i trygghet.

¹² Detta ska vara plågan som Herren (*Jahveh*) ska slå alla folk med som har krigat mot Jerusalem: Deras kött ska förtäras (*försvinna, smälta bort, ruttna*) medan de står på sina fötter och deras ögon ska förtäras (*försvinna, smälta*

bort, ruttna) i sina ögonhålor, och deras tungor ska förtäras (försvinna, smälta bort, ruttna) i deras mun. [Här indikeras att detta kommer att ske med hast, på ett ögonblick, då det sker. I modern tid vet vi att atomvapen har dessa konsekvenser.]

¹³ Det ska ske på den dagen att stort tumult (*kaos, något som skapar stor fruktan och osäkerhet*) från Herren (*Jahveh*) ska uppstå bland dem, och de ska alla hålla sin grannes hand och hans hand ska resas mot grannens hand. [*På grund av den fruktan som drabbar dem ska ingen längre lita på någon utan alla strider med varandra.*]

¹⁴ Även Juda ska strida mot Jerusalem. Folkens rikedomar runt omkring ska samlas ihop, guld, silver och dräkter i stor myckenhet.

¹⁵ Så ska plågan bli för hästarna, för mulorna, för kamelerna och för åsnorna och alla djur som finns i lägret vid denna plåga. [*Syftar tillbaka på att djuren ska drabbas på samma sätt som människorna i vers 12*]

¹⁶ Och det ska ske att alla människor som blivit kvar i alla de länder som gick upp mot Jerusalem, ska dra upp från år till år (*varje år*) för att tillbe Konungen, Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), och fira lövhyddohögtiden (*sukkot*).

¹⁷ Och det ska ske att vem än av familjerna på jorden som inte går upp till Jerusalem för att tillbe Konungen, Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), över dem ska inget regn falla.

¹⁸ Om familjerna i Egypten inte drar upp och inte kommer, ska de inte ha något överflöd (*torkan i brist på regn skapar svält*), det ska bli en plåga som Herren slår nationerna med, som inte drar upp för att fira lövhyddohögtiden (*sukkot*).

[I tusenårsriket, som beskrivs här, finns det fortfarande en fri vilja att lyda Gud eller låta bli. Men nu får det direkta konsekvenser att vara olydig. Jämför med Jes 65:20 där livet förkortas för dem som inte lever som Gud har tänkt. Detta är viktiga löften. Det betyder att det fortfarande finns en möjlighet att bli frälst även under tusenårsriket. Faktum är att så länge vi lever finns möjligheten att bli frälst ända fram till domens dag som kommer efter tusenårsriket, se Dan 12:2; Matt 10:15; 12:36; Upp 20:6.]

¹⁹ Detta ska vara Egyptens straff och straffet för alla folkslag (*nationer*) som inte drar upp för att fira lövhyddohögtiden (*sukkot*).

²⁰ På den dagen ska det stå skrivet på hästarnas bjällror: Helgad åt Herren (*Jahveh*), och kärlen i Herrens (*Jahvehs*) hus ska vara som tvättkaret framför altaret.

²¹ Ja, varje gryta i Jerusalem och i Juda ska vara helig för Härskarornas Herre (*Jahveh Sebaot*), och de som vill offra ska komma och ta dem och koka i dem. På den dagen ska det inte finnas några köpmän i Härskarornas Herres (*Jahveh Sebaots*) hus (*templet*).

[Jesus rensade templet från köpmän, nu ska det

inte längre förekomma handel i templet, se Matt 21:12; Mark 11:15; Luk 19:45; Joh 2:14-16.]

**Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning
Swedish: Svenska Kärnbibeln - en expanderad
översättning (New Testament)**

copyright © 2017-2024 Svenska Kärnbibeln

Language: Swedish

Contributor: Svenska Kärnbibeln

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2025-07-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 10 Jul 2025 from source files dated 10 Jul 2025

c5cfac14-0500-50d4-bd1a-4691a8b8b3b6